

(1)

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

13 MARS 1958.

PROJET DE LOI

tendant à accorder, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, à créer une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES FINANCES ⁽¹⁾,
PAR M. MARTEL.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission des Finances a examiné ce projet dans un bel esprit d'unité nationale et avec le ferme désir de le voir voté dans les deux Chambres avant la fin de la présente législature.

Les conditions dans lesquelles cette discussion a eu lieu étaient cependant assez difficiles, ainsi qu'un membre l'a fait remarquer.

En sa séance du mardi 11 mars, la Commission se trouvait en présence d'un texte dactylographié. Deux jours

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Belle.

A. — Membres : MM. Degraeve, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Membres suppléants : MM. Eyskens, Gaspar, Gilles de Pélichy, Lefèvre, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Voir :

877 (1957-1958) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

13 MAART 1958.

WETSONTWERP

tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdertrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijderters, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER MARTEL.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie voor de Financiën heeft dit wetsontwerp besproken in een geest van nationale verstandhouding en met de vaste hoop dat het nog voor het einde van de huidige zittingsduur in beide Kamers zal worden goedgekeurd.

Nochtans had deze beraadslaging, zoals een lid opmerkte, plaats in eerder ongunstige omstandigheden.

In haar vergadering van dinsdag 11 maart beschikte de Commissie slechts over een getypte tekst. Twee dagen

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Belle.

A. — Leden : de heren Degraeve, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Eyskens, Gaspar, Gilles de Pélichy, Lefèvre, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Zie :

877 (1957-1958) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

après, soit le jeudi 13 mars, elle en entamait la discussion et le Gouvernement faisait distribuer le même jour toute une série d'amendements qui, heureusement, ne touchaient pas au fond, mais étaient surtout des améliorations de forme.

Enfin, votre Commission n'a pas eu l'occasion de connaître l'avis du Conseil d'Etat, celui-ci n'ayant pu terminer dans le délai demandé l'examen complet du projet.

De tout cela M. le Ministre des Finances s'est excusé dès le début de la séance en exposant que le Gouvernement a dû examiner longtemps les divers aspects des problèmes soulevés, leur incidence financière et que ces examens et discussions se sont poursuivies au sein de la Commission de contact créée entre le Gouvernement et les associations patriotiques intéressées au vote du projet.

Sans doute, constate encore M. le Ministre, le Gouvernement ne rencontre-t-il pas par le dit projet toutes les revendications émises par les associations patriotiques mais chacun reconnaîtra qu'il apporte aux victimes de la guerre des avantages substantiels, parachevant ainsi l'œuvre de reconnaissance de la Patrie vis-à-vis de ses défenseurs.

La législation belge en faveur des victimes de la guerre, l'une des plus généreuses qui soit, s'enrichit encore de nouvelles et importantes réalisations.

Mais le devoir du Gouvernement est aussi de tenir compte des possibilités financières, non seulement pour l'exercice en cours, mais aussi des charges que le vote d'un projet tel que celui-ci entraînera pour les budgets futurs.

M. le Ministre souligne enfin que le projet n° 877 contient trois chapitres :

Le premier tend à ouvrir le droit à la pension aux veuves qui ont épousé après le fait dommageable un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation. Le second crée une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945. Le troisième, enfin, réalise certains ajustements en matière de rentes pour chevrons de front.

M. le Ministre convie la Commission des Finances à voter ce projet à l'unanimité.

Un membre regrette que la première phrase de l'exposé des motifs fasse allusion à des promesses faites par le Premier Ministre aux différents groupements d'anciens combattants. L'opposition, dit-il, n'est pas tenue d'avaliser les promesses gouvernementales.

Il désire savoir quelle sera l'incidence financière de ce projet. Il regrette enfin que la durée de captivité nécessaire pour l'obtention de la rente (un an) élimine pratiquement tous les anciens prisonniers de guerre flamands.

Nous ne ferons néanmoins, déclare-t-il, aucune opposition au vote du projet qui apporte aux victimes de la guerre des avantages indiscutables.

Un autre membre estime également que la différence faite entre prisonniers de guerre flamands et wallons sera dououreusement ressentie dans la partie flamande du pays.

Un membre rappelle que ce délai d'un an a été à la base de la législation en cette même matière qui fut appliquée aux combattants de 1914-1918.

Il se demande pourquoi il n'est pas fait allusion dans le projet aux prisonniers politiques de 1914-1918 ?

Un membre enfin souligne plusieurs discordances entre le texte français et le texte néerlandais.

later, op donderdag 13 maart, vatte zij de beraadslaging aan, en nog dezelfde dag liet de Regering een ganse reeks amendementen ronddelen, die gelukkig niet aan de grond van de zaak raakten, doch vooral betrekking hadden op de vorm.

En ten slotte kon uw Commissie geen kennis nemen van het advies van de Raad van State, die het volledig onderzoek van het ontwerp niet binnen de gestelde termijn had kunnen voltooien.

Reeds bij het begin van de vergadering biedt de Minister van Financiën hiervoor zijn excuses aan : de Regering, zegt hij, heeft de diverse aspecten van de betrokken vraagstukken en hun financiële terugslag langdurig moeten bestuderen; deze studies en besprekingen werden daarna nog voortgezet in de Commissie van overleg, ingesteld tussen de Regering en de vaderlandse verenigingen die bij de goedkeuring van het ontwerp belang hebben.

De Minister geeft toe dat de Regering met dit ontwerp natuurlijk niet aan alle eisen van de vaderlandse verenigingen tegemoet komt, maar niemand zal kunnen ontkennen dat het voor de oorlogsslachtoffers grote voordelen inhoudt en aldus zijn steentje bijdraagt tot het werk van erkentelijkheid van het Vaderland jegens zijn verdedigers.

De Belgische wetgeving ten gunste van de oorlogsslachtoffers, een van de mildeste ter wereld, wordt nog met nieuwe en belangrijke toevoegingen verrijkt.

Maar de Regering heeft ook tot plicht rekening te houden met de financiële mogelijkheden, niet alleen voor het lopende dienstjaar, maar ook ten aanzien van de lasten die door de goedkeuring van een dergelijk ontwerp op de latere begrotingen worden gelegd.

De Minister betoogt ten slotte dat ontwerp n° 877 in drie hoofdstukken uiteenvalt :

Het eerste hoofdstuk opent het recht op pensioen voor de weduwen die na het schadelijk feit zijn gehuwd met een persoon die het voordeel geniet van de wetten op de vergoedingspensioenen. Door het tweede wordt een strijdertersrente en een gevangenschapsrente ingesteld ten gunste van de strijderters, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van de oorlog 1940-1945. In het derde worden bepaalde aanpassingen inzake frontstrepes aangebracht.

De Minister verzoekt de Commissie voor de Financiën dit ontwerp met algemene stemmen goed te keuren.

Een lid acht het jammer dat in de eerste volzin van de Memorie van Toelichting wordt gezinspeeld op beloften die door de Eerste-Minister aan de verschillende oudstrijdertersgroeperingen werden gedaan. De oppositie, zegt hij, is niet gehouden de beloften van de Regering te helpen inlossen.

Spreker wenst te vernemen welke de financiële terugslag van dit ontwerp zal zijn. Hij betreurt ten slotte dat de duur van de gevangenschap, vereist voor het verkrijgen van de rente (één jaar), praktisch alle Vlaamse oud-krijgsgevangenen uitsluit.

Nochtans, zegt hij, zullen wij ons geenszins verzetten tegen de goedkeuring van het ontwerp, dat voor de oorlogsslachtoffers onbetwistbaar voordelen oplevert.

Een ander lid is eveneens van mening dat het onderscheid dat wordt gemaakt tussen de Vlaamse en de Waalse krijgsgevangenen pijnlijk zal worden aangevoeld in het Vlaamse landsgedeelte.

Een lid herinnert eraan dat deze termijn van één jaar aan de basis lag van de wetgeving over dezelfde aangelegenheid die werd toegepast voor de oudstrijderters van 1914-1918.

Hij vraagt zich af waarom in het ontwerp geen gewag wordt gemaakt van de politieke gevangenen 1914-1918 ?

Een lid wijst ten slotte op sommige afwijkingen tussen de Nederlandse en de Franse tekst.

M. le Ministre des Finances reconnaît que la rédaction du projet et sa traduction doivent être revues.

Cela a d'ailleurs fait l'objet de remarques de la part du Conseil d'Etat, qui furent consignées dans une série d'amendements que le Gouvernement propose à la Commission d'accepter.

En ce qui concerne l'incidence financière du projet en discussion, le Département des Finances la calcule comme suit pour l'exercice 1958 :

Pensions aux veuves mariées après le fait dommageable ...	fr. 47 500 000
Rente combattant et captivité ...	21 000 000
Ajustement rentes chevrons de front .	37 000 000

Si le premier de ces postes n'est guère susceptible de subir de profondes modifications dans l'avenir, il n'en va pas de même des deux autres.

La charge financière de la rente de combattant et de captivité augmentera au fur et à mesure de l'accession des ayants droit à l'âge de 55 ans. La rente de chevrons de front sera augmentée de 32 % par quatre tranches successives de 8 % de telle sorte que l'on doit prévoir pour 1962 une dépense de ± 180 000 000 de francs.

En ce qui concerne les prisonniers politiques de 1914-1918, la solution ne pourrait en tous cas pas être trouvée rapidement, cette catégorie ne jouissant pas d'un statut spécial définissant exactement la durée de leur captivité.

Ce n'est pas l'avis de deux membres qui estiment que ces renseignements peuvent être aisément reconstitués par les tribunaux de dommages de guerre qui à l'époque ont été chargés de leur indemnisation.

Examen des articles.

Les amendements présentés par le Gouvernement et dont il a été question ci-dessus sont adoptés. Ils sont incorporés dans le texte annexé au présent rapport.

Le b du 1e de l'article 6, accorde la rente de combattant aux militaires des forces belges en Grande-Bretagne pour la durée prise en considération pour l'application du statut spécial à ces forces.

Un membre ayant fait remarquer que ce statut spécial ne faisait pas encore l'objet d'une loi, mais d'autre part que l'absence de texte ne signifiait pas que ces militaires ne disposent pas en fait d'un statut, il s'indique de supprimer dans le texte le mot « spécial ». La Commission en décide ainsi à l'unanimité.

Deux autres membres proposent de compléter le § 1 du même article par ce qui suit :

« La période du 10 mai au 28 mai 1940 est assimilée à une période de 6 mois. »

M. le Ministre demande le rejet de cet amendement qui augmenterait selon lui d'une façon excessive les dépenses qui résulteront du vote de ce projet.

Il estime au surplus que l'attribution d'une rente annuelle de 500 francs n'est pas de nature à aider efficacement les éventuels bénéficiaires et qu'elle est en tous cas hors de proportion avec la charge annuelle de ± 500 francs multiplié par 500 000 (nombre approximatif des soldats mobilisés en 1940).

L'amendement est repoussé par 8 voix contre 3 et 6 abstentions.

L'ensemble du projet tel qu'il figure en annexe de ce rapport est adopté par 16 voix et 3 abstentions.

Le Rapporteur,
J. MARTEL.

Le Président,
F. VAN BELLE.

De Minister van Financiën geeft toe dat de tekst en de vertaling moeten herzien worden.

Deze kwestie gaf trouwens aanleiding tot opmerkingen vanwege de Raad van State. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden in een aantal amendementen, waarvan de goedkeuring door de Regering gevraagd wordt.

De financiële weerslag van het ontwerp werd door het Departement van Financiën als volgt berekend voor het dienstjaar 1958 :

Pensioenen voor de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk traden ...	fr. 47 500 000
Strijders- en gevangenschapsrente ...	21 000 000
Aanpassing frontstreeprente ...	37 000 000

De eerste dezer drie posten zal in de toekomst weinig schommelingen ondergaan, maar dit is niet het geval voor de volgende twee.

De financiële last voor de strijders- en gevangenschapsrente zal stijgen naarmate meer en meer rechthebbenden de leeftijd van 55 jaar bereiken. De frontstreeprente zal met 32 % verhoogd worden in vier achtereenvolgende schijven van 8 %, zodat voor 1962 een uitgave van circa 180 000 000 frank kan verwacht worden.

Wat de politieke gevangenen van 1914-1918 betreft, zal het niet mogelijk zijn spoedig een oplossing te vinden, daar deze categorie geen speciaal statuut heeft aan de hand waarvan de duur van de gevangenschap nauwkeurig kan worden bepaald.

Twee ledet zijn daarentegen van oordeel dat die gegevens gemakkelijk kunnen worden teruggevonden door de rechbanken voor oorlogsschade, die destijds met hun vergoeding waren belast.

Bespreking der artikelen.

De door de Regering voorgestelde amendementen, waarvan hoger sprake worden aangenomen. Zij zijn in de bij dit verslag gevoegde tekst verwerkt.

Artikel 6, 1^e, b, kent de strijdersrente toe aan de militairen van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië voor de duur die voor de toepassing op deze strijdkrachten van het bijzonder statuut in aanmerking werd genomen.

Een lid merkt op dat dit bijzonder statuut nog niet is vastgelegd in een wet, maar dat anderzijds uit het ontbreken van een tekst niet mag worden afgeleid dat die militairen in feite geen statuut hebben. Hij is derhalve van mening dat het woord « bijzonder » uit de tekst dient te worden weggelaten. De Commissie stemt daar eenparig mede in.

Twee andere ledet stellen voor, § 1 van datzelfde artikel aan te vullen als volgt :

« De periode van 10 mei tot 28 mei 1940 wordt met een tijdperk van 6 maanden gelijkgesteld. »

De Minister verzoekt de ledet dit amendement te verwijderen, omdat het, zo zegt hij, de uit het ontwerp voortvloeiende uitgaven al te hoog zou doen oplopen.

Verder is hij van mening dat de toekenning van een jaarlijkse rente van 500 frank de eventuele gerechtigden niet op afdoende wijze vooruit kan helpen en in ieder geval niet in verhouding is tot de jaarlijkse last van ± 500 frank, vermenigvuldigd met 500 000 (bij benadering het getal der in 1940 gemobiliseerde soldaten).

Het amendement wordt met 8 tegen 3 stemmen en 6 onthoudingen verworpen.

Het ontwerp in zijn geheel, zoals de tekst in de bijlage bij dit verslag luidt, wordt met 16 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

De Verslaggever,
J. MARTEL.

De Voorzitter.
F. VAN BELLE.

**TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.**

TITRE I.

Pension aux veuves mariées après le fait dommageable.

Article premier.

§ 1. Peuvent faire valoir leurs titres à une pension égale à celle qui est accordée à la veuve du soldat en application de l'article 13, § II, des lois coordonnées sur les pensions militaires, de l'article premier, B. 1°, premier alinéa de la loi du 26 juillet 1952 et de l'article premier de la loi du 16 mars 1954 :

1° Les veuves qui ont épousé dans le délai de cinq ans à compter de la date de la rentrée dans ses foyers une des personnes visées aux articles 49, 50 et 51 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 ainsi qu'aux articles 2 et 57, § 1, des mêmes lois, modifiés par la loi du 26 juillet 1952, et qui ont pu se réclamer de l'article premier, premier alinéa des dites lois.

La date de la rentrée dans les foyers est déterminée pour chaque cas par les commissions de pensions de réparation, compte tenu, s'il échet, du congé de repos, et des périodes de congé de convalescence ou d'hospitalisation qui ont suivi immédiatement soit le départ d'une unité ou service de l'armée mobilisée, soit le retour à la liberté en Belgique, soit le congé de repos précité, et conformément aux distinctions ci-après :

a) Pour les prisonniers politiques, les otages et résistants arrêtés, et les militaires prisonniers de guerre.

La date à prendre en considération est celle où ils ont été rendus à la liberté en Belgique.

b) Pour les membres de la résistance armée, et les agents de renseignements et d'action, les résistants civils et les réfractaires qui satisfont aux conditions du littéra f de l'article 2 des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

La date à prendre en considération est celle où cessent leur appartenance à ces catégories, étant entendu que cette date ne pourra être postérieure au 14 novembre 1944.

c) Pour les militaires et les membres du corps de gendarmerie.

La date à prendre en considération selon le cas est celle :

où ils ont été renvoyés dans leurs foyers par l'occupant;

où ils se sont soustraits à la capture ou se sont évadés;

**TEKST
DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN.**

TITEL I.

Pensioen voor de na het schadelijk feit gehuwde weduwen.

Eerste artikel.

§ 1. Mogen hun rechten doen gelden op een pensioen, gelijk aan datgene dat wordt toegekend aan de weduwe van de soldaat bij toepassing van artikel 13, § II, van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, van het eerste artikel, B. 1°, eerste lid, van de wet van 26 juli 1952 en van het eerste artikel van de wet van 16 maart 1954 :

1° De weduwen die, binnen de termijn van vijf jaar te rekenen van de datum van de terugkeer in zijn haardstede, met een der bij de artikelen 49, 50 en 51 der bij besluit van de Regent van 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen alsmede bij de artikelen 2 en 57, § 1, van dezelfde wetten, gewijzigd door de wet van 26 juli 1952, bedoelde personen in het huwelijk zijn getreden en die de toepassing van het eerste artikel, eerste lid, van deze wetten hebben kunnen inroepen.

De datum van terugkeer in de haardstede wordt voor ieder geval door de commissies voor vergoedingspensioenen bepaald, rekening gehouden, in voorkomend geval, met het rustverlof en de perioden van herstelverlof of van hospitalisatie die onmiddellijk volgden, hetzij op het vertrek uit een eenheid of dienst van het gemobiliseerd leger, hetzij op de wederinvrijheidstelling in België, hetzij op het vorenbedoeld rustverlof, en overeenkomstig het hierna vermeld onderscheid :

a) Voor de politieke gevangenen, de gijzelaars en aangehouden weerstanders, en de militaire krijgsgevangenen.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij terug in vrijheid werden gesteld in België.

b) Voor de leden van de gewapende weerstand en de inlichtings- en actieagenten, de burgerlijke weerstanders en de werkweigeraars die voldoen aan de voorwaarden van littéra f van artikel 2 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij ophouden tot deze categorieën te behoren, met dien verstande dat die datum niet na 14 november 1944 mag vallen.

c) Voor de militairen en de leden van het Rijkswachtkorps.

De in aanmerking te nemen datum is, volgens het geval, deze :

waarop zij door de bezetter in hun haardstede werden teruggestonden;

waarop zij zich onttrokken hebben aan hun gevangenschap of ontsnapt zijn;

où leur mission en Belgique a perdu son caractère militaire;

où, ayant suivi l'armée en France, ou en Grande-Bretagne, ils sont revenus au pays, et ont été renvoyés dans leurs foyers sans que cette date puisse être postérieure au 30 septembre 1945.

d) Pour les civils attachés à l'armée.

La date à prendre en considération est celle où ils ont cessé d'être attachés à l'armée ou à un service de l'armée mobilisée selon les distinctions établies au littera d de l'article 2 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948.

e) Pour les civils visés aux litteras g, h et i de l'article 2 précité.

La date à prendre en considération est celle où ils ont rejoint leur domicile après le 28 mai 1940.

f) Pour les militaires de la Force publique du Congo belge.

La date à prendre en considération est le 30 septembre 1945.

g) Pour les personnes appartenant à l'une des catégories visées au littera j de l'article 2 précité :

— Le 30 septembre 1945, si le fait dommageable invoqué se place avant cette date;

— La date du fait dommageable dans tous les autres cas.

Pour les personnes n'appartenant pas à l'une des catégories énumérées ci-dessus, le point de départ du délai de cinq ans est fixé dans chaque cas par les commissions.

2° Les veuves qui ont épousé au plus tard cinq ans après le fait dommageable une des personnes visées à l'article 57, § 2 des mêmes lois, remplacé par la loi du 26 juillet 1952.

3° Les veuves qui ont épousé dans les cinq ans de sa rentrée en Belgique, et au plus tard le 17 juillet 1960, un militaire ayant participé à la campagne de Corée.

§ 2. La veuve doit établir :

1° si la reconnaissance n'en a pas eu lieu antérieurement à l'occasion d'une demande de pension d'invalidité introduite par le défunt, que la blessure, la maladie ou son aggrivation à laquelle elle attribue le décès de son mari, est due au fait du service, de la captivité ou des prestations accomplies au sens de l'article 2, des lois coordonnées sur les pensions de réparation;

2° qu'il existe une relation totale ou partielle de cause à effet entre la dite blessure, la maladie ou son aggravation et le décès.

§ 3. Ne peuvent prétendre à la pension prévue par le présent article :

— les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins.

§ 4. Les Commissions prévues à l'article 45 des lois sur les pensions de réparation statuent sur les demandes de pension introduites à la faveur du présent article.

waarop hun zending in België haar militair karakter verloren heeft;

waarop zij, na het leger in Frankrijk of in Groot-Brittannië gevuld te hebben, teruggekeerd zijn in hun land, en in hun haardstede teruggezonden werden, zonder dat deze datum later dan 30 september 1945 moge zijn.

d) Voor de aan het leger verbonden burgers.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij opgehouden hebben aan het leger of aan een dienst van het gemobiliseerd leger verbonden te zijn, volgens het onderscheid vastgesteld bij littera d van artikel 2 der bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948 samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

e) Voor de bij littera's g, h en i van voormeld artikel 2 bedoelde burgers.

De in aanmerking te nemen datum is deze waarop zij na 28 mei 1940 hun woonplaats hebben verwoegd.

f) Voor de militairen van de Weermacht van Belgisch-Congo.

De in aanmerking te nemen datum is 30 september 1945.

g) Voor de tot een der bij littera j van voren aangehaalde artikel 2 bedoelde categorieën behorende personen :

— 30 september 1945 indien het ingeroepen schadelijk feit zich voor deze datum voordeed;

— In alle andere gevallen, de datum van het schadelijk feit.

Voor degenen die niet tot een van de hiervoren opgesomde categorieën behoren, bepalen de commissies, voor ieder geval, wanneer de termijn van vijf jaar ingaat.

2° De weduwen die ten laatste vijf jaar na het schadelijk feit in het huwelijk getreden zijn met één der personen, bedoeld bij artikel 57, § 2, van dezelfde wetten, vervangen door de wet van 26 juli 1952.

3° De weduwen die binnen de vijf jaar na zijn terugkeer in België en uiterlijk op 17 juli 1960, in het huwelijk zijn getreden met een militair die deelgenomen heeft aan de veldtocht in Korea.

§ 2. De weduwe moet bewijzen :

1° indien dit niet vroeger bij gelegenheid van een door de overledene ingediende aanvraag om invaliditeitspensioen is erkend, dat de kwetsuur, de ziekte of haar verergering waaraan zij het overlijden van haar echtgenoot toeschrijft, te wijten is aan het feit van de dienst, de gevangenschap of de volbrachte prestaties in de zin van artikel 2 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen;

2° dat er een geheel of gedeeltelijk oorzaakelijk verband bestaat tussen bedoelde kwetsuur, bedoelde ziekte of haar verergering en het overlijden.

§ 3. Kunnen op het bij dit artikel voorziene pensioen geen aanspraak maken :

— de weduwen wier huwelijk niet ten minste één jaar heeft geduurd.

§ 4. De in artikel 45 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene commissiën beslissen over de op grond van onderhavig artikel ingediende pensioenaanvragen.

Lorsqu'elles constatent que des facteurs étrangers, postérieurs au fait dommageable sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès, elles réduisent la pension d'un quart ou de moitié. Ces réductions sont appliquées d'office lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

§ 5. Le présent article ne porte pas préjudice à l'application des dispositions de l'article 24 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, complété par l'article unique de la loi du 22 décembre 1949.

Art. 2.

§ 1. Peuvent prétendre aux avantages prévus à l'article 27 des lois coordonnées sur les pensions de réparation, les enfants légitimes ou naturels reconnus conçus après le fait dommageable :

a) des personnes dont le décès est susceptible d'ouvrir des titres à une pension de veuve en vertu des articles 21 et suivants des lois coordonnées;

b) des personnes dont le décès est susceptible d'ouvrir des titres à la pension visée à l'article premier de la présente loi.

§ 2. Les orphelins de père et de mère dont l'auteur figure parmi les personnes visées au a et au b du § 1, peuvent prétendre à la pension que leur mère a obtenue ou aurait été en droit d'obtenir conformément : soit à l'article 21 des lois coordonnées sur les pensions de réparation pour les cas prévus au a du § 1, soit à l'article premier de la présente loi pour les orphelins de personnes prévues au b.

§ 3. Aucun titre à l'application des §§ 1 et 2 ne peut être reconnu pour l'enfant né plus de trois cents jours après la dissolution du mariage ou s'il est établi que, pendant le temps qui a couru depuis le trois centième jour jusqu'au cent quatre-vingtième jour avant la naissance de cet enfant, le mari, soit pour cause d'éloignement, soit par l'effet de quelque accident, a été dans l'impossibilité de cohabiter avec sa femme.

Art. 3.

Toute demande de pension introduite en vertu des dispositions qui précèdent, de même que toute demande de revision d'une décision relative à ces pensions, emporte l'autorisation pour tout service public, toute autorité officielle, tout médecin et tout établissement officiel ou privé, de produire à la commission chargée de statuer, les informations d'ordre médical que celle-ci juge nécessaires pour autant qu'elles soient demandées à l'intervention du médecin membre de cette commission.

Art. 4.

Il ne peut être accordé qu'une seule pension de veuve au titre de la présente loi, des lois coordonnées sur les pensions de réparation ou de lois qui ont trait à la réparation ou au dédommagement à accorder aux victimes civiles de la guerre.

Le cas échéant, la pension la plus élevée est seule attribuée.

Wanneer zij vaststellen dat vreemde factoren, daterend van na het schadelijk feit, voor een vierde of voor de helft zijn tussengekomen in de wezenlijke oorzaken van het overlijden, verminderen zij het pensioen met een vierde of met de helft. Deze verminderingen worden van ambtswege toegepast als het overlijden onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit plaats heeft.

§ 5. Dit artikel doet geen afbreuk aan de toepassing van het bepaalde van artikel 24 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, aangevuld door het enig artikel van de wet van 22 december 1949.

Art. 2.

§ 1. Op de voordelen van artikel 27 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen kunnen aanspraak maken, de wettige of erkende natuurlijke kinderen die na het schadelijk feit zijn verwekt :

a) van de personen wier overlijden rechten op een weduwenpensioen kan doen ontstaan op grond van de artikelen 21 en volgende van de samengeordende wetten;

b) van de personen wier overlijden vatbaar is voor het openstellen van de rechten op het pensioen, bedoeld bij het eerste artikel van deze wet.

§ 2. De volle wezen wier verwekker voorkomt tussen de personen bedoeld onder a en onder b van § 1, mogen aanspraak maken op het pensioen dat hun moeder bekomen heeft of waarvoor zij gerechtigd zou geweest zijn het te bekomen overeenkomstig : hetzij artikel 21 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, voor de gevallen voorzien onder a van § 1, hetzij overeenkomstig het eerste artikel van deze wet voor de wezen van personen bedoeld onder b.

§ 3. Generlei recht op de toepassing van de §§ 1 en 2 kan worden erkend voor het kind dat meer dan driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk geboren is, of indien bewezen is dat de echtgenoot, ingevolge verwijdering of ingevolge enig ongeval, in de onmogelijkheid verkeerd heeft met zijn vrouw samen te wonen sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag voor de geboorte van dit kind.

Art. 3.

Elke pensioensaanvraag ingediend krachtens voormelde bepalingen, alsook elke aanvraag om herziening betreffende deze pensioenen, houdt de machtiging in voor al de openbare diensten, elke officiële overheid, ieder geneesheer en elke officiële of private instelling, aan de commissie die gelast is uitspraak te doen, de inlichtingen van medische aard te verstrekken die deze nodig acht, voor zover zij worden gevraagd door tussenkomst van de geneesheer, lid van deze commissie.

Art. 4.

Er mag slechts één enkel weduwenpensioen worden toegestaan krachtens deze wet, krachtens de wetten op de vergoedingspensioenen of de wetten die betrekking hebben op het herstel of de schadeloosstelling toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog.

In voorkomend geval wordt alleen het hoogste pensioen toegekend.

Art. 5.

Les dispositions des articles 25, 27, §§ 3 et 4, 28, 35, premier alinéa, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, §§ 3, 4 et 5, 47, 52, § 4, 53, 54, § 3, 55 et 59 des lois sur les pensions de réparations coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948 sont applicables aux personnes visées aux articles 1 et 2.

TITRE II.

Rente de combattant.

Rente de captivité 1940-1945.

Art. 6.

§ 1. Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans et proportionnelle à la durée de l'appartenance à l'une des catégories ci-après, en faveur :

1° des militaires ayant fait partie pendant une durée totale de six mois au moins :

a) soit des troupes de l'armée de campagne entre le 10 mai et le 28 mai 1940;

b) soit des forces belges en Grande-Bretagne pour la durée prise en considération pour l'application du statut de ces forces;

2° des citoyens belges ayant appartenu pendant au moins six mois à l'un des corps expéditionnaires créés par la Force publique du Congo belge, pour la durée de présence à ces corps;

3° des agents de renseignements et d'action qui ont appartenu pendant six mois au moins à ce service, pour la durée où ils ont été reconnus bénéficiaires en cette qualité du Statut établi par l'arrêté-loi du 16 février 1946;

4° des citoyens belges qui ont droit au titre de prisonnier politique en vertu du statut établi par la loi du 26 février 1947, pour le temps qui est déterminé, pour chacun d'eux par une décision coulée en force des instances prévues par cette loi, et pour autant que cette période soit de six mois au moins.

Les périodes d'appartenance à chacune des catégories prévues peuvent s'additionner tant pour établir le minimum de six mois requis, que pour déterminer la durée totale à prendre en considération pour le calcul de la rente.

§ 2. Cette rente est fixée à 500 francs par semestre compris dans le temps calculé comme au § 1. En cas d'interruption le semestre se compte par mois de 30 jours.

Toutefois, lorsque le minimum de six mois est acquis, la période restante après division en semestres entiers est comptée pour un semestre si elle comprend au moins 90 jours.

Art. 7.

§ 1. Il est institué une rente viagère payable à l'âge de 55 ans, et proportionnelle à la durée de la captivité, en faveur :

1° des prisonniers de guerre 1940-1945 reconnus dans

Art. 5.

De bepalingen van de artikelen 25, 27, §§ 3 en 4, 28, 35, eerste lid, 36, 40, 41, 42, 43, 44, 45, §§ 3, 4 en 5, 47, 52, § 4, 53, 54, § 3, 55 en 59 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948, zijn van toepassing op de bij de artikelen 1 en 2 bedoelde personen.

TITEL II.

Strijdersrente.

Gevangenschapsrente 1940-1945.

Art. 6.

§ 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van het behoren tot één der volgende categorieën, ten voordele van :

1° de militairen die tijdens een totale duur van ten minste zes maanden deel hebben uitgemaakt :

a) hetzij van de troepen van het veldleger tussen 10 mei en 28 mei 1940;

b) hetzij van de Belgische strijdkrachten in Groot-Brittannië voor de duur die, voor de toepassing op deze strijdkrachten van het statuut, in aanmerking werd genomen;

2° de Belgische burgers die gedurende ten minste zes maanden behoorden tot één der expedietiekorpsen, opgericht door de Weermacht van Belgisch-Congo, voor de duur van aanwezigheid bij deze korpsen;

3° de inlichtings- en actieagenten die gedurende ten minste zes maanden tot deze dienst behoorden hebben, voor de duur dat zij in die hoedanigheid als gerechtigden op het Statuut, ingesteld bij de besluitwet van 16 februari 1946, zijn erkend;

4° de Belgische burgers die recht hebben op de titel van politieke gevangene krachten het statuut, ingesteld bij de wet van 26 februari 1947, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de door deze wet voorziene instanties vastgesteld is en voor zover deze periode ten minste zes maanden bedraagt.

De periodes van het behoren tot elk der voorziene categorieën mogen worden samengevoegd, zowel om het vereiste minimum van zes maanden vast te stellen, als om de totale duur te bepalen die voor het berekenen van de rente dient in aanmerking te worden genomen.

§ 2. Deze rente wordt vastgesteld op 500 frank per semester dat begrepen is in de volgens in § 1 berekende tijd. In geval van onderbreking wordt het semester berekend per maand van 30 dagen.

Wanneer het minimum van zes maanden verworven is, wordt de periode die na verdeling in volledige semesters overblijft, nochtans geteld voor een semester indien zij ten minste 90 dagen omvat.

Art. 7.

§ 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld, betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van de gevangenschap, ten voordele van :

1° de krijgsgevangenen 1940-1945, die erkend zijn in de

les formes déterminées par leur statut et avant la mise en vigueur de la présente loi et dont la captivité a duré un an au moins;

2e des bénéficiaires du statut du prisonnier politique, non visés à l'article 6 et dont la captivité a duré six mois au moins.

§ 2. Le temps à prendre en considération pour l'établissement du montant de la rente est celui qui figure au document reconnaissant le droit à l'application du statut propre à chaque catégorie reprise au § 1.

Les périodes de temps passées dans chaque catégorie peuvent s'additionner, pour autant que le minimum requis soit atteint en qualité de prisonnier de guerre. En cas d'interruption entre plusieurs périodes, l'année ou le semestre se comptent par mois de 30 jours.

En aucun cas il ne peut y avoir cumul entre des périodes prises en considération pour l'application de l'article 6 et celles qui sont visées à l'article 7.

§ 3. Cette rente est fixée à 250 francs par semestre entier de captivité.

Toutefois, lorsque le minimum requis est atteint, la période restante après division du temps utile en semestres, est arrondie à un semestre si elle compte au moins 90 jours.

Art. 8.

§ 1. Les rentes prévues aux articles 6 et 7, ne sont octroyées qu'à la personne qui en fait la demande au Ministère des Finances, en produisant à l'appui, selon le cas :

— soit une copie certifiée conforme de la décision relative au statut qui lui est propre;

— soit une attestation délivrée par le Ministre des Colonies et mentionnant les dates entre lesquelles l'intéressé a appartenu à l'un des corps expéditionnaires créés par la Force publique du Congo belge;

— soit une copie certifiée conforme de la carte du prisonnier de guerre 1940-1945, délivrée par l'Office des Prisonniers de guerre du Ministère de la Défense Nationale.

Les temps à supputer sont établis sur la base des périodes fixées par ces documents.

§ 2 La rente prend cours :

— le 1er du mois qui suit la mise en vigueur de la présente loi, pour celui qui a atteint l'âge de 55 ans avant cette date, et qui introduit sa demande dans les trois mois de la dite mise en vigueur;

— le 1er du mois qui suit celui où le bénéficiaire atteint l'âge de 55 ans, si la demande est introduite avant cette date;

— le 1er du mois qui suit celui de l'introduction de la demande dans tous les autres cas.

Le droit à la rente est justifié envers la Cour des Comptes au moyen de bordereaux, appuyés des documents prévus au § 1.

voorwaarden bepaald bij hun statuut en vóór de inwerkingtreding van deze wet en wier gevangenschap ten minste één jaar geduurde heeft;

2e de gerechtigden op het statuut van de politieke gevangenen, niet bedoeld bij artikel 6, en wier gevangenschap ten minste zes maanden heeft geduurde.

§ 2. De tijd die voor het vaststellen van het bedrag der rente in aanmerking dient te worden genomen, is deze die voorkomt op het document dat het recht op de toepassing van het statuut, eigen aan elke der onder § 1 opgenomen categorieën, erkent.

De in elke categorie doorgebrachte periodes mogen worden samengevoegd, voor zover het vereiste minimum in hoedanigheid van krijgsgevangene bereikt is. In geval van onderbreking tussen meerdere periodes, wordt het jaar of het semester per maand van 30 dagen berekend.

Er mag in generlei geval cumulatie bestaan tussen periodes die voor de toepassing van artikel 6 zijn in aanmerking genomen, en deze die bij artikel 7 zijn bedoeld.

§ 3. Deze rente wordt vastgesteld op 250 frank per volledig semester gevangenschap.

Wanneer het vereiste minimum bereikt is, wordt de periode die na verdeling in semesters van de batige tijd overblijft, nochtans afgerond naar een semester, indien zij ten minste 90 dagen omvat.

Art. 8.

§ 1. De renten voorzien bij de artikelen 6 en 7 worden slechts toegekend aan de persoon die ze aanvraagt bij het Ministerie van Financiën, en tot staving, naar gelang van het geval, voorlegt :

— hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de beslissing betreffende het statuut dat hem eigen is;

— hetzij een getuigschrift afgeleverd door de Minister van Koloniën en waarbij de data worden vermeld gedurende welke de belanghebbende heeft behoord tot een van de expeditiekorpsen opgericht door de Openbare Weermacht van Belgisch-Congo;

— hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de kaart van krijgsgevangene van 1940-1945, afgeleverd door de Dienst voor Krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging.

De aan te rekenen tijd wordt bepaald op grond van de tijdperken, door deze documenten vastgesteld.

§ 2. De rente neemt een aanvang :

— de eerste van de maand die volgt op de inwerkingtreding van deze wet, voor degene die de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt vóór deze datum, en die zijn aanvraag heeft ingediend binnen de drie maanden na bedoelde inwerkingtreding;

— de eerste van de maand die volgt op deze waarin de gerechtigde de leeftijd van 55 jaar bereikt, indien de aanvraag vóór deze datum wordt ingediend;

— de eerste van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag, in al de andere gevallen.

Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen, gestaafd door de documenten voorzien bij § 1.

§ 3. Le paiement des rentes est assuré par la Caisse nationale des pensions de la guerre, suivant les modalités de paiement, d'incessibilité et d'insaisissabilité qui régissent les rentes pour chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918.

La rente est payée anticipativement par trimestre. Elle est acquise par mois; toutefois le terme entier demeure acquis si le paiement a été effectué.

TITRE III.

Ajustement progressif de la rente de chevrons de front.

Art. 9.

Les rentes de chevrons de front attribuées en application de la loi du 1er juin 1919, modifiée par celle du 14 mai 1929, qui ont été majorées de 100 % en vertu de l'article 6 de la loi du 10 août 1948, sont ajustées progressivement suivant le tableau ci-après :

PÉRIODE	Premier chevron Eerste streep	Pour chacun des autres Voor elk der andere	PÉRIODE
Du 1 ^{er} janvier 1958 au 31 décembre 1958.	1 080	540	Van 1 januari 1958 tot 31 december 1958.
Du 1 ^{er} janvier 1959 au 31 décembre 1959.	1 160	580	Van 1 januari 1959 tot 31 december 1959.
Du 1 ^{er} janvier 1960 au 31 décembre 1960.	1 240	620	Van 1 januari 1960 tot 31 december 1960.
A partir du 1 ^{er} janvier 1961	1 320	660	Van 1 januari 1961 af.

Ces nouveaux taux sont seuls appliqués pour la tenue du Grand-Livre des pensions. Les livres que tiennent la Cour des Comptes et la Caisse nationale des pensions de la guerre sont modifiés d'office.

TITRE IV.

Dispositions générales.

Art. 10.

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 1958.

§ 3. De uitbetaling van de renten wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de frontstrepen- of de gevangenschapstrepenrenten van de oorlog 1914-1918 onderworpen zijn.

De rente wordt vooraf en per trimester betaald. Zij wordt verworven per maand; nochtans blijft de volle termijn verworven, indien de uitbetaling geschiedt.

TITEL III.

Geleidelijke aanpassing van de frontstrepenrente.

Art. 9.

De frontstrepenrenten toegekend bij toepassing van de wet van 1 juni 1919, gewijzigd door deze van 14 mei 1929, die met 100 % werden verhoogd krachtens artikel 6 van de wet van 10 augustus 1948, worden geleidelijk aangepast overeenkomstig de navolgende tabel :

PÉRIODE	Premier chevron Eerste streep	Pour chacun des autres Voor elk der andere	PÉRIODE
Du 1 ^{er} januari 1958 tot 31 december 1958.	1 080	540	Van 1 januari 1958 tot 31 december 1958.
Du 1 ^{er} januari 1959 tot 31 december 1959.	1 160	580	Van 1 januari 1959 tot 31 december 1959.
Du 1 ^{er} januari 1960 tot 31 décembre 1960.	1 240	620	Van 1 januari 1960 tot 31 december 1960.
A partir du 1 ^{er} januari 1961	1 320	660	Van 1 januari 1961 af.

Deze nieuwe bedragen gelden alleen voor het houden van het Grootboek der pensioenen. De boeken welke gehouden worden door het Rekenhof en door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen worden ambtshalve gewijzigd.

TITEL IV.

Algemene bepalingen.

Art. 10.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1958.